

ÉPÍTŐK *Hírlevél*

ARÉV Baráti Kör Egyesület Kiadványa

XVIII. évfolyam 1. szám (78) 2022. január

Megjelenik alkalmanként

2021- a rendhagyó év

Kedves Tagtársak!

Reményekkel telve nézünk a 2022. év elé, hiszen ennyi megviselő, az életünket beárnyékoló COVID-os hónap után végre felcsillan a remény, hogy az emberiség túllépjen egy új és újabb formában támadó víruson. Tudjuk, hogy két irányból is jól haladunk: egyrészt az átoltottság növekedésével mi is tetünk ellene, másrészt pedig maga a vírus mutálódása ön maga megsemmisüléséhez vezethet. Addig is csak így tovább, óvatosan, mert látjuk, hogy a legnagyobb vírustagadók vagy már beoltakoztak nagytitokban, vagy nincsenek már köztünk, amit a legnagyobb sajnálattal kellett leírom.

Tudom, hogy nem véletlen, hogy elnökünk Kiss Lajos engem kért meg az évösszefoglaló megírására. Az elnökségben én voltam az, aki leginkább nemmel szavazott az évek óta megszokott programjaink megtartására. Mentségemre szolgáljon, hogy én láttam, hogyan jön haza a férjem nap mint nap a kórházból, ahol már az orthopédia is COVID osztály lett, aztán a hullám csitulásával hogyan operáltak orthopéd betegeket késő estig, csökkenteni a várólistát, mert tudták, hogy hamarosan ismét COVID betegek töltik meg az osztályokat.

De azért engedjétek meg, hogy az elmúlt évben meg nem valósult programjainkért fájjon egy kicsit a szívem. Félttem a közösségünket. Mindazt, ami olyan jól kialakult és az életünk szerves része lett, nem szabad elveszítenünk. Igyekezünk a kültéri programokat megtartani, mint amilyen az - ezúttal szeptemberben megtartott - Építők Napja volt. Jó volt bográcsok mellett szabad térben összejönni, beszélgetni. Megemlékeztünk azokról is, akik már nincsenek közöttünk és díjaztuk a közösségért végzett munkát is. Jó volt a zene, az ételek, a sok mosolygó arc.

Most tervezzük a jövő évet, rugalmasan, mérlegelve a lehetőségeket. Szeretnénk nyitottak lenni és amint a lehetőségek engedik, ismét a régi rend szerint megtartani a programjainkat. Fenntartjuk a Hírlevelet és a kialakult közösségi oldalakat, hogy mindenről eljussanak a hírek a tagtársakhoz.

Amire büszkék vagyunk, az a töretlen bizalom, ami megnyilvánul az egyesület megléte felé: a tagtársak folyamatosan utalják a tagdíjat és annál szinte mindig többet is. Ez a pénzügyi támogatás gyűlik a bankszámlánkon, és amint lehet, ismét együtt fogjuk hasznos, közösségépítő rendezvények megtartására költeni.

Bizakodva várjuk a 2022. évet, mindenkinek boldogságot, erőt és egészséget kívánunk!

*ARÉV Baráti Kör Elnöksége nevében
dr. Kovácsné Járosi Zsuzsa*

2022. január 17. (hétfő) Velencei hegységbe kirándulunk Budainé Margit vezetésével.

22-es busszal megyünk Kisfaludig. Autóbusz indulása: 9:35 Jancsár utcából

Útvonal: Anikóforrás – Bencehegy- Ingókövek- Pákozd. Étel-ital hátizsákból. Réteges öltözködés javasolt.

Január 20. (csütörtök) „ EGY ÉLET E TÁNC, MELYBEN LÉLEK A DAL” PESOVÁR FERENC (1930-1983) EM-LÉKEZETE c. kiállítás megtekintése Varró Ágnes néprajzkutató, a kiállítás rendezőjének vezetésével

Tal.: 10.30 a Szent István Király Múzeum előtt (Szfv. Országzászló tér 3.)Túravezető: dr. Kissné Sinka Klára

Január 20. (csütörtök) 17:00 óra Időutazás a Palotavárosban helyszín: Tolnai utcai Tagkönyvtár (Tolnai utca 30.)

Az Időutazás a Palotavárosban című, Csicsman Attiláné képgyűjteményéből összeállított kiállítás január 11. és 29. között látogatható a Vörösmarty Mihály Könyvtár Tolnai utcai Tagkönyvtárában. A kiállításához kapcsolódóan január 20-án 17 órai kezdettel Vácz Márk városkutató tart előadást, szubjektív tárlatvezetést.

Január 27. (csütörtök) 15:00 óra Székesfehérvári Egyházmegyei Látogatóközpont kerül bemutatásra az ARÉV Baráti Kör Egyesület tagjai részére Smohay András a szfvári Egyházmegyei Múzeum igazgatójának vezetésével

Találkozás 14:30-15:00 között Lakatos u. 7. szám alatt. Teljesáru jegy 1200,- Ft, kedv. jegy (nyugdíjasok részére) 600,- Ft

Február 11. (péntek) kirándulás program: Gellérthegy-Sziklatemplom-sziklakórház. Budapestre Budainé Margit vez.

Találkozás: 7:45-kor a szfvári vasútállomáson bejáratától balra a szokott helyen, zónázó vonat indulása: 8:15

Február 17. (csütörtök) Új Magyar Képtár megtekintése Izinger Katalin művészettörténész vezetésével

Találkozó: 10:30-kor a Múzeumnál (Székesfehérvár, Megyeház u. 17.)

Az ALBA REGIA SC Természetjáró Szakosztály és az ARBAR közös programja. Dr. Kissné Sinka Klára túravezető várja az érdeklődőket.

Tervezzük még február hónapban klubdelutánt, melynek meghívott vendége Pálfalvi András lesz. Még a pontos dátum nem ismert. Email-ben és facebookon közzéteesszük időben. Akinek internetes elérhetősége nincs, kérjük érdeklődjön Virág Zsuzsannánál (20/4352291).

Szeretettel hívunk és várunk mindenkit.
VZs.

Kirándultunk

Szeptember utolsó napján reggel esernyőkkel, esőkabátban gyülekeztünk.

A buszra várva, az eget kémelve találgattunk, hogy kegyesek lesznek-e a kirándulásunkhoz az égiek.

Szerencsére mire utunk első állomására **Csornára** értünk az eső elállt.

Programunkat a Csornai Premontrei Prépostság impozáns épületegyüttesében kezdtük.

A 12. század elején alapított fehér kanonok rend csaknem kilencszáz éves történelmi múltra tekint vissza. Alapítója Szent Norbert (1085-ben született) németalföldi hercegből lett fehér gyapjúruhás vándorprédikátor.

A rend tagjai már az alapító, Szent Norbert életében megtelepedtek Magyarországon, 1130 körül II. István király (1116-1131) hívására közvetlenül Prémontreből érkeztek hazánkba és először Váradhegyfokon telepedtek meg. Ezután az ország északkeleti és északi részén alapítottak apátságokat, Duna-Tisza Közén, Budán és a Dunántúlon. Mivel előnyt jelentett számukra az, hogy lelkipásztori munkával is foglalkoztak, ezért könnyebb volt elhelyezkedniük. A legtöbb hazai premontrei monostort nemesi család alapította. Magyarországon a rend kolostorait prépostságoknak, a kolostor főnökét pedig prépostnak nevezik.

A Csornai Premontrei Apátsági Látogatóközpont 2019. augusztus 16-án nyitotta meg kapuit. A templom előteréből nyíló bejáraton belépve az apátsági kávézó és kegytárgyboltból indulva volt lehetőségünk a templom, a könyvtár, az apáti lakosztályok, valamint egy interaktív kiállítás megtekintésére, egy szerzetes idegenvezető segítségével

A XIII. század elején épült prépostsági templom tűzvészek során többször leégett. 1653-1675 között újból felépítették 1785-ben készült el a keleti oldalon emelkedő torony, későbarokk stílusban. Az 1790-ben ismét leégett templom újjáépítése, melynek során 1804-ben a kórus alatt kiszélesedő résszel bővült, a rendház nyugati homlokzatának elkészültével, 1808-ban fejeződött be. A toronysisak mai alakját 1834-ben nyerte el.

A Nagyboldogasszony nevét viselő templom főoltárképe a Boldogságos Szűz mennybevételét ábrázolja.

A mellékoltárokon pedig Szent Norbert, a premontrei rendalapító és Szent Ágoston van. A két mellékoltár, egymással szemben arra utal, hogy a kanonokrend Ágoston szabályzatát vette át.

A templom érdekessége a "Szerecsen Mária"-nak nevezett Szűz Mária kegykép, amely 1757-ben készült a cseh festőiskolák stílusában.

A kép az idők során erősen megbarnult; innen kapta elnevezését.

A képet csodatevőnek tartják, mert 1790-ben egy tűzvész a templomot és a kápolnát is elpusztította, a Szűzanya képe azonban sértetlen maradt. Ezután a nép igen nagy számban kereste fel a képet, a csodás gyógyulásokat levéltári adatok igazolják.

A templom után megcsodálhattuk az apátság könyvtárát.

Az 1802. évi alapítású Csornai Premontrei Apátság Könyvtára igen jelentős gyűjtemény volt. 1952-ben válogatták át az akkor kb. 40.000 kötetre becsült állományt

A premontrei rend 1992-ben kapta vissza a Prépostság épületét. Miután a korábban itt elhelyezett városi könyvtár elköltözött, 1995-ben kezdték el az épület három szobájában a premontrei könyvtár újjáépítését. A könyvtár alapját megmaradt állomány-töredék jelentette, valamint az Országos Széchényi Könyvtárból visszakapott anyag, ehhez járult az elhunyt rendtársak hagyatéka.

Megtekinthettük az apáti lakosztályokat, közösségi tereket, többek között a csodás ebédlőt.

A közösség jelenlegi létszáma összesen 14 fő, ebből 8 felszentelt pap, 2 diakónus, 3 egyszerű fogadalmas, 1 novícius

Küldetésük most is, mind a történelem folyamán mindig a kor kihívásaihoz igazodik. A kezdetek missziós munkájától egészen a mai lelkipásztorkodásig, de fontos a tudomány és oktatás-nevelés területén végzett tevékenységük is.

Szellemiségükhöz méltóan rendjük jelmondata: „Minden jó ügyért készen!”

Egy nagyon finom három fogásból álló ebéd után a Fertő-Hanság Nemzeti Park hansági részébe látogatunk el. Elsőként az öntésmajori látogatóközpont interaktív kiállításán megismerkedtünk a Hanság élővilágával.

A bemutatott anyag négy teremben, a folyosón és a fogadótérben tekinthető meg. A termek között a Hanság éjszaka aktív állatainak a bemutatóterme, állathangokkal kiegészítve igazi különlegessége a kiállításnak. A további termekben a táj geológiai történetét, talajtanát, a vízrendezések hatásait, a hansági emberek által gyakorolt mesterségeket, valamint a terület flóráját és faunáját mutatja be a kiállított anyag.

Az épület körüli udvaron a hansági gazdasági vasút idejéből megmaradt és megmentett mozdonyok és vagonok mellett régi gőzgépeket láthat az érdeklődő.

A kiállítás megtekintése után sétáltunk a fokozottan védett Csikos Égererdőben. Utunk a Hany különböző, természetes, elegyes és telepített erdein át vezetett egészen a Király-tóig. A növényzettel sűrűn benőtt tó környékén találták meg egykor Hany Istókot – a lápi embert – a tanösvény névadóját. Mai formáját a tőzegbányászat során érte el a tó. A tanösvény egy rövid kitérő ágon a színpompás, szubtrópusi madarak, a gyurgyalagok élőhelyéhez is elvezetett bennünket, akik egy egykori "lápsziget" felhagyott homokbányájának falában fészkelnek.

A kirándulás záróeseményeként egy magas madármegfigyelő toronyból – már ragyogó napsütésben - csodálhattuk a mesés lápvilágot.

Vauverné Móder Katalin

Kirándulás a Gaja völgybe

November 5-én és 8-án is csodálatos kirándulást tettünk a Gaja-szurdokban. A bodajki Ifjúsági tábortól gyalogoltunk a Gaja völgyében. A fák sárga, vörös, barna színekben pompáztak. Alattunk pedig a levelek színes gyepszőnyeget alkottak. Az út elején bekukkantottunk az elárvult, lepukkant ARÉV üdülőbe. Szomorú a látvány, mindenütt -az épületen kívül és belül is- rongálás. Jó lenne, ha valami módon megmenthetnénk a még menthetőt.

5-én Horváth Tibor, 8-án Budainé Margit vezette kicsi, de lelkes csapatunkat. Tibor történeteit öröm volt hallgatni az út során. Margit pedig idézetekkel, verssel tarkította mondandóját. A kanyargós patak és a gyönyörű hegyek lehetőséget adtak a fényképezésre. Kb. 2 km séta után elérkeztünk az Ádám Éva átjáróhoz, majd ezután folytattuk utunkat a tóhoz. Itt egy kicsit megpihentünk és koccintottunk egymás egészségére.

Hétfőn utunk először az Alba Regia forráshoz vezetett 2,3 km hosszan. Itt Margitka beszélt a forrásról. Sajnos a forrásból nem jött víz, de csodálatos volt az Amfiteátrum jellegű kialakítás. Innen haladtunk tovább a Károlyi-kilátóhoz, amely a Gaja-völgy fölé nyúlik be. A kilátóból jobbra tekintve láttuk a Csurgói víztározót, balra a Bakonycsérnyei szélkereket és a színes fákkal tarkított tájat. Rövid pihenő után indultunk a Kálvária felé. Menet közben sétánkat csipkebogyó, galagonya és cserszömörce bokrok övezték. A Kálváriáról csodálatos kilátás nyílt Csókakőre és a Vértesre. Ezután bementünk a bodajki templomba, ahol gyönyörködhattunk a mennyezeti freskóban és az oltárban, melyen Mária látható gyermekével. Utunk befejezésekként betértünk a helyi kiskocsmába egy kis melegedőre. Mindenki remekül érezte magát.

Búcsúzóul csoportunk egyöntetű kívánsága volt Budaiék felé: találkozzunk egy újabb élményteli kiránduláson!

Eppeldauer Ili és Viki

Építők Napja '21

A tervezett programnak megfelelően 2021. szeptember 18-án az ARÉV Baráti Kör elnökségének szervezésében sikeresen megrendeztük az idei Építők Napját. A rendezvényre – a pandémiás helyzet miatt – a szokásosnál kicsit később került sor, de az elnökség döntése alapján mégiscsak megrendeztük.

Volt itt minden: Kiss József emlékdíj-átadás, modern-tánc, néptánc, aquafitness, vérnyomás- és koleszterinmérés, iskolai bemutató-körút, zene, tánc, bográcsolás és főképpen jókedv. Az időjárás az idén is kegyes volt hozzánk.

Az idei Kiss József emlékdíjat az idén Kákonyi Gabriella és Kámán Béla kapta, amelyet - a hagyományoknak megfelelően - az alapító Kiss család adott át. Ezúton is gratulálunk a díjazottaknak.

A táncpedagógus Tombor lányok az idén is kitettek magukért, mivel a tanítványaikkal színvonalas néptánc és moderntánc műsort adtak.

Az Aquafitness táncosok is remekül szerepeltek, ők is hangulatos műsort adtak

A táncos programok után, a volt kollégánk, a Sárdi Laci Mephisto zenekarával kiváló szórakoztató zenét játszott, s a közönség sorai közül sokan táncra is perdültek.

Eközben az iskola egyik jeles oktatója, Knobloch Ferenc úr, tartalmas bemutatót tartott az iskola fejlődéséről és eredményeiről.

A hagyományos vércukor és koleszterin-mérést az idén is a városi Vöröskereszttől Mohari Istvánné végezte, amelyre ismét sokan jelentkeztek.

Mialatt a zenés táncos programok zajlottak, a bográcsoknál szorgos kezek szorgoskodtak, hogy déltájban mindenki megkóstolhassa a várva-várt finomságokat.

Ébédidőben Gabrovics Pali adott hangulatos „szintetizátoros” zenei aláfestést.

A szép számú vendégsereg igen jól érezte magát és jelezte, hogy az ilyen jellegű baráti összejövetelekre a jövőben is igényt tartana. A rendezvény további képei a honlapunk Rendezvények/Építők Napja oldalán találhatóak.

Nagy János

Építők Napján azt a feladatot kaptam, hogy készítsek egy cikket Sárdy Laciról.

Ez azért is nehéz, és azért is könnyű, mert ő volt munkatárs, kedves, jó barát, akivel már régen találkoztam, és egyszer csak az interneten egy közösségi csoportban ismerősök lettünk, majd a fehérvári autóbusz pályaudvaron véletlenül szembejött velem feleségével együtt. Én férjemmel voltam, más irányba tartottunk, pár mondatos beszélgetés után már búcsúztunk is.

Aztán jött az Építők Napja 2018-ban. Laci felajánlotta, hogy szívesen támogatná rendezvényünket, zenekara műsort adna. Örömmel vettük a felajánlást, igazi jó hangulatot teremtettek, sokan táncra perdültek.

Az idén ismét ő jelentkezett ugyanezzel a felajánlással, talán mondhatom a korábbiaknál is jobb hangulattal árasztották el a helyszínt.

Örülök, ha valaki közénk jön, és szeret velünk lenni. Lacinál is erre gondoltam, hogy valamiféle ARÉV-es érzés húzza közénk. És mint az alábbiakból kiderül nem tévedtem; a szép emlékek miatt szeret velünk lenni, igaz ritkán, mert a munkája, a családja és a zene lefoglalja idejét.

Az én gondolataim után következék Lacié:

Először is köszönöm a SORS-nak, hogy közel 20 évig dolgozhattam az ARÉV-nál. Fiatalon, újházasként 1973-ban kerültem az akkor még FÁÉV-hoz. Deli Jancsi vett fel az építőanyag raktárhoz. Rédei Józsi bácsi volt a raktárvezető. Kivártam a soromat és 1977-ben nagy büszkeségemre Kiss József igazgató szaktárs kinevezett raktár vezetőnek, akkor még a teherportán volt az irodánk. Közben újdonsült apuka is lettem 74-ben megszületett Laci fiam, 1976-ban Livia lányom. Dolgos évek következtek, vállalatunk fejlődött és a város is. Köszönhetően nekünk ÉPÍTŐKNEK gombamód nőttek ki az új lakótelepek, megépült a központi telepen az új nagyraktárunk. Munkahelyem a második otthonom volt. Örömmel jártam dolgozni, nagyon jó kollektíva volt a miénk! Az évek során sokat tanultam több tanfolyamot is elvégeztem. 1985-ben -ha jól emlékszem- kerültem az

anyagosztályra Gulyás Józsi szárnyai alá. Itt dolgoztam az utolsó éveimet az ARÉV-nál, egészen 1991-ig.

Ekkor már látszottak a változások és úgy döntöttem, hogy vállalkozásba kezdek. Sárosdon, szülőfalumban megépítettük a boltunkat, ahol a mai napig is dolgozom fiammal és feleségemmel. Nagyon örültem mikor a facebookon ráleltem az ARÉV-es Ismerősök csoportra. Jó dolognak tartom a hagyományok őrzését, és nagy öröömre szolgált, hogy a közelmúltban két alkalommal is szórakoztathattam zenekarommal ÉPÍTŐK Napján a volt munkatársakat, ismerősöket. Remélem nem utoljára!

Zenekarom /a MEPHISTÓ/ 1967-ben alakult 4 fővel. Aztán rövid időn belül még két taggal bővültünk. 1970-ben már megnyertük a járási amatőrzenekarok fesztiválját. Jelen pillanatban heten vagyunk Sárdy Feri/ az öcsém/ dobos, Sárdy Gyula / unokaöcsém/ billentyű, Vinkler Csabi szólogitár, Vinkler Tomi basszusgitár, Tömör Feri csörgő, és jómagam gitár, emellett mindannyian énekelünk. Kezdetektől fogva autodidakta módon tanultunk meg hangszerinken játszani, tehát amatőrzenészek vagyunk. Több saját szerzeményünk is van ezeket főleg én írtam. Szerencsére mindannyiunk családja a hosszú évek alatt végig mellettünk állt és segített bennünket. 2017-ben az 50-ik évfordulónkon a helyi önkormányzattól „Sárosdért Pro-Civitate” kitüntetésben részesültünk.

Sárosd Önkormányzatától sok támogatást kapunk, többek között a művelődési házban próbálunk a kezdetektől. Tizenkét éve folyamatosan megszervezzük és megtartjuk a Sárosdi Zenésztalálkozót augusztus 20-hoz kötődően. Ehhez szerencsére több vállalkozótól is kapunk támogatást. A mielőbbi viszontlátás reményében kívánok mindenkinek jó erőt és egészséget.

Annyira tömören egységes egésszé alakította Laci a mondandóját, hogy ehhez hozzáfűzni valóm csak ennyi: az ARÉV Baráti Kör nevében –utólag- gratulálunk a Sárosdért Pro-Civitate kitüntetéshez. Jó egészséget kívánunk Lacinak, kedves családjának és a zenekar minden tagjának. Reméljük a következő rendezvényünkön is megtisztelnek bennünket játékkal, mert

**„a zene az kell, mert körülölel, ha van elég szív,
a dal az csak így lesz szép!”**

Lejegyezte: Virág Zsuzsa

BÚCSÚZUNK....

Az ARÉV Baráti Kör, vállalatunk volt dolgozói, barátaink és az építész társadalom nevében is mély fájdalommal búcsúzunk Hufnagl Lóránt műszaki vezérigazgatóunktól, későbbi ÉVM főosztályvezetőtől.

A munkában eltöltött 40 év jelentős eredményeket hozott Lóránt barátunk életében, 1962-től végigjárta az építés-kivitelezés lehetséges és szükséges beosztásait, minden területen elismerést váltva ki főnökeiből és munkatársaiból. A „Dózsa pálya” helyén - ahol valamikor focizott is - épülő Ybl lakótelep építésvezetősége volt első munkahelye. Alig pár száz méter távolságra mi a Vörösmarty Színházat építettük, így állandóan tájékoztattuk, és ha szükség volt rá, segítettük is egymást. Munkatársai hamar észrevették, hogy jószándékú, fegyelmezett, szakértő fiatal érkezett hozzájuk, akinek gyors előmenetelben lesz része. Így is lett, 1964-től az akkor már legnagyobb lakótelep építésvezetője volt, ahol egy kis város épült: 700 lakás, óvoda, iskolák, áruház, és orvosi rendelő jelentette a feladatot.

Innen a Szeder utca következett, az első és egyetlen olyan lakótelep, ahol az épületek csak dunaújvárosi panelből készültek. Egy, a Lóránt által készített írásbeli beszámolóban olvastam: 1966-ban az építésvezetőség 200 lakást adott át terven felül. Valószínű ez is hozzájárult ahhoz, hogy 1967 januárjában vezetője legyen az átalakult vidéki főépítésvezetőségnek, minden Fehérváron kívüli munka hozzá tartozott.

Lóránt életében 1968-ban jelentős változás következett, talán az előzőek miatt is. Vállalkozási osztályvezetői kinevezést kapott. Az, hogy milyen szervezetekből és anyagokból építkezzünk, és főleg mennyiért, az jórészt itt dőlt el.

1978-tól 1983-ig Somogyi László távozása után a műszaki vezérigazgatói posztra került, így a vállalat első számú műszaki vezetője lett. Ide tartozott minden, ami műszaki jellegű feladatot jelentett, valamint a központi telep felügyelete is, ahol a vállalati létszám közel 40 %-a tevékenykedett, biztosítva a munkahelyek késztermékkel és anyagokkal való ellátását.

Sajnálunk, amikor a nálunk végzett munkája elismeréseként az ÉVM-hez szólították. Tudjuk, hogy az áthelyezést nehezen fogadta el, fájdalmas volt a búcsú szeretett városától Székesfehérvártól.

1989-ben az ÉVM mindenki sajnálatára megszűnt, az építésügy önállóságát, jól kiépített szervezeti rendszerét felszámolták. Nagy kár volt érte. Tudom, ha létezne még, és lehetőség is lenne rá, Lóránt most is itt dolgozna, nyugdíjasként segítené a fiatalok munkáját.

Az utolsó éveit Lóránt a Kőfaragó Vállalatnál és a Dunafernnél töltötte főépítész beosztásban. Egy alkalommal a munkavégzés is Fehérvárra szólította. 1990-ben a Melocco Miklós által tervezett Mátyás emlékmű bizonyos munkáit a Kőfaragó Vállalat készítette, itt kellett összehangolni a teendőket. Érdekes a sors: az emlékmű mellett álló épület, az Ady Endre u. 2. sz. lakóház, melyet Kocsis Iván Európa hírépítész tervezett, építésvezetője éppen Hufnagl Lóránt volt az 1964-65-ös évben.

Visszaemlékezve biztosak lehetünk benne, hogy Lóránt barátunk már érdemeinek felsorolása legelején közbeszólt volna: „Barátaim, hagyjátok már, ezek közös csapatmunka mellett jöttek létre, mindig felkészült kollegák segítettek az eredmények eléréséhez!”

Én úgy gondolom, hogy a közös munka fontossága mellett a vezető személyének szakmai és emberi képességei döntő jelentőségűek és a csapat „összeállításában” Lórántnak is nyilvánvalóan fontos szerepe volt.

2005-ben az akkor alakult ARÉV Baráti Kör újságjában visszaemlékezések jelentek meg a szerkesztőség felhívására. Ilyen a Sors: egy oldalon szerepel mindkettőnk írása a vállalatnál eltöltött első 10 évünk történetéről.

A beszámoló Rád jellemzően elsősorban a munkatársak fontosságát teszi első helyre, közel 40 kollégád neve szerepel és köszönetet mondál a tervezők és beruházók segítségéért is.

Munkádat mindig a párbeszédre való törekvés jellemezte: Lóránt, igazi Úriember voltál!

Többször említetted, hogy elsősorban fehérvárinak tartod magad, én hozzáteszem: kivitelezőnek is.

Hozzánk közel álló munkatársat, barátot búcsúztatni nagyon nehéz nekünk, volt kollégáidnak is.

Kívánjuk a Családnak, nagy fájdalmukat enyhítse a részünkről megnyilvánuló együttérzés és szeretet, mindig emlékezni fogunk Rád!

Személy szerint én hiszem, hogy búcsúnk nem végleges, valamikor még találkozni fogunk. Nyugodjál békében!

Szendrői Péter

Szakmai látogatás Liapor készház építkezésnél

Dr. Kovácsné Járosi Zsuzsa felajánlotta, hogy fiának épülő házát megnézhetik az ARÉV Baráti Kör tagjai. Erre december 2-án a székesfehérvári Bregyó Sportközpont közelében került sor. A szervezők remek munkájának köszönhetően 10 fő érkezett a megbeszélt helyszínre, ahol Zsuzsa már várt bennünket. Kis csapatunk szakmai kíváncsiságát a kellemetlen idő sem tudta legyőzni, sőt Tóth Enikő (a ház egyik tulajdonosa és az építkezés vezetője) kedvessége csak fokozta azt. A Liapor ház kivitelezését tekintettük meg, új technológiát ismerhettünk meg.

A munkaterületen mennyezeti gipszkarton vázszerkezet, hőszigetelés, majd gipszkarton rögzítése, és a festő munkákat megelőző felületjavító munkák (horony javítások) készültek. Tájékoztatást kaptunk a helyszínről, és a kivitelezési határidő adottságai miatt szükségessé vált technológia, szerkezetépítés módjairól, majd a szerelő-, szakipari munkák technológiáiról.

- Alapozás: kútalapok, szerkezeti lemezalap, esztrich beton, hősziget.
- Szerkezet: vázszerkezet előregyártott fő és válaszfalak "LIAPOR" rendszer egyedi tervek szerint.
- Tető: 15 fokos faváz szerkezet, korcos lemezfedéssel.
- Födém: acélváz szerkezet, gipszkarton burkolattal (hőszigetelés)
- Gépezet: vízszelvény, szellőzés modern, tartós vezetékekkel, szaniterekkel a „LIAPOR” technológia miatt gyártási hornyokba szerelve.

- Villany: előregyártott hornyokba, födém rétegben vezetett kábelek.
- Fűtés: a fűtés elektromos, levegő befűvással + Föld energia felhasználásával.
- Szakipari munkák: festés, burkolás előkészítő munkák az előregyártott felületek minősége miatt idő- és anyagmegtakarítást eredményeznek.
- Homlokzat képzési munkáknál 20 cm vastag hőszigetelő réteg biztosítja az energia megtakarítást és a ház értékét is növeli.

Az épülettervezési, szervezési munkákról, nehézségeiről széleskörű tájékoztatást kaptunk. Enikő jól felkészült, maximalista, tele energiával, csodálatra méltó szervező- készséggel van megáldva. A felvetett kérdésekre, kíváncsi érdeklődésünkre türelmes, kimerítő válaszokat kaptunk tőle.

Köszönöm szépen, hogy napi munkája mellett - családjával együtt- betekintést engedett leendő otthonukba.

A kivitelezés megtekintése és a kapott tájékoztatás alapján az alábbi vélemény formálódott meg bennem: óriási érték a gondos előkészítés, terület kiválasztása, szerkezet, szakemberek (csoportok) megválasztása, az anyagok ésszerű beszerzése, ingatlanokkal kapcsolatos ismeretek, emberség, közvetlenség kellő határozottsággal.

A LIAPOR készház választásával sok időt és pénzt lehet megtakarítani.

Kívánjuk, hogy mielőbb jussanak el a beköltözéshez, élvezzék munkájuk eredményét egészségesen gyermekeikkel és a nagyszülőkkel együtt.

Közvetítsék, reklámozzák munkájuk eredményét, melyet mi is megteszünk ismeretségi körünkben és közösségi oldalunkon.

Aki szeretne többet megtudni a készházról a következő linken olvashat róla:

<https://www.homes4you.hu/mark/>

Fehérvári István

Gondolatok karácsony táján

Gyökössy Endre : Az öregkor örömei és áldásai c. könyvet, és az alábbi fejezet egy részét szeretném a Baráti Kör tagjainak bemutatni. A természet örök szépségei a fenyő-fák élete, fejlődésük és az időskori életünk közötti párhuzamot mutatta meg nekem ez a fejezet:

Részlet a Növekedés a Fény felé c. fejezetből:

„A növekedés misztériumát feleségem szüleinek svájci nyaralójában értettem meg. Ültem a villa balkonján, és öt óriásfenyőben gyönyörködtem, amik ott magasodtak előttem; olyan hatalmasok, hogy alig lehetett látni a csúcsukat. Elnéztem, hogyan törnek a fény felé. Ahogy mind magasabbra nőnek, alsó ágaik elvesztik leveleiket, elszáradnak, letörnek. Így csúcsosodnak felfelé a fák.

S akkor rájöttem, hogy a fény felé kell nőni. Ez a cél. A fény, a világosság felé növekedni, és az alsó ágakkal már nem törődni, hanem egyre fölfelé csúcsosodni, egyre följebb, egyre magasabbra.

Minden fenyőfáról jusson eszedbe, hogy ágakat kell elengedni, az alsó ágakat, a régi ágakat; s mindig följebb, mindig magasabbra emelkedni szellemben.”

dr. Kissné Sinka Klára

Halottaink az elmúlt hónapokban

(akikről tudunk):

Tagok:

Boncz László	Csákberény
Cseh Józsefné	Székesfehérvár
Ferenczi István	Székesfehérvár
Hangya Jánosné	Székesfehérvár
Hivekovics Mária	Székesfehérvár
Hufnagl Lóránt	Budapest
Kórodi István	Székesfehérvár
Schmalkovits Józsefné	Székesfehérvár

Nyugdíjasok, volt ARÉV-es dolgozók:

Holka Mihály	Székesfehérvár
Malcsik László	Székesfehérvár
Martin Ferenc	Székesfehérvár
Nagy Gábor	Csákberény
Piszkor László	Székesfehérvár
Rabi Zoltán	Zámoly
Szabó József	Felcsut
Szolga Gyula	Soponya
Tóth Istvánné	Székesfehérvár

Emléküket megőrizzük!

A fotók a cikk írójának kertjében készültek

Kiadja: az ARÉV Baráti Kör Egyesület
 Székesfehérvár Jancsár u.11. Tel: 30-749-8870
 Adószáma: 18495717-1-07
 Bankszámlaszám: 11736006 -20364960 -00000000
 Honlap: www.arevbar.hu
 Felelős szerkesztő: Galambos Ottó
 Készült: 360 példányban
 A sokszorosítás az APOLLÓ Nyomdában készült
 Kapják: Az egyesület tagjai, támogatók, szponzorok